

Aan de Ministerraad
D.t.k.v. Secretaris Ministerraad mevr. G.M. Koolman
L.G. Smith Blvd. 76
Alhier

Uw brief: 11 juni 2021
Uw kenmerk: SMR/W-50/2021
Datum: 28 juli 2021
Kenmerk: RvA 59-21

Onderwerp: Ontwerp-landsbesluit, houdende algemene maatregelen, tot wijziging van het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes (AB 2019 no. 47)

Naar aanleiding van bijgaand aan de Raad ter advies toegezonden ontwerp-landsbesluit, houdende algemene maatregelen, tot wijziging van het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes (AB 2019 no. 47), moge de Raad U het volgende berichten.

1. Algemeen

1.1 In de Bijlage I bij het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes zijn de verschillende van toepassing zijnde sanctieregimes opgenomen, die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid van de Europese Unie¹. Deze Bijlage I dient aangevuld te worden.

Daarnaast beoogt de regering met het ontwerp te bewerkstelligen dat beperkende maatregelen zonder vertraging geïmplementeerd kunnen worden en, ten slotte, strekt het ontwerp tot het aanbrengen van enkele wetstechnische correcties in het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes.

1.2 De Raad merkt ten eerste op dat de wijze van aanbidding van het ontwerp niet is verlopen volgens de procedureregels voor de totstandkoming van wettelijke regelingen. Op grond van deze Procedureregels verzoekt de Minister van Justitie, nadat de Ministerraad het ontwerp-landsbesluit heeft goedgekeurd, de Gouverneur het ontwerp ter advisering aan de Raad voor te leggen.²

---

¹ Het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) van de Europese Unie werd in 1993 ingesteld door het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) met als doel om de vrede te bewaren, de internationale veiligheid te versterken, de internationale samenwerking te bevorderen en de democratie, de rechtsstatelijkheid en de eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te ontwikkelen en te consolideren, vindplaats:
<https://www.europarl.europa.eu/factsheets/nl/sheet/158/buitenlands-beleid-doelstellingen-instrumenten-en-resultaten>.

² Zie onderdeel 3.8 van de Procedureregels voor de totstandkoming van wettelijke regelingen.

In dit geval was de Ministerraad van mening dat het advies van de Raad achterwege kon blijven gezien het feit dat onverwijld uitvoering gegeven dient te worden aan een aantal internationale besluiten.³

Bij schrijven d.d. 2 juni 2021⁴ drong de Gouverneur er echter bij de voorzitter van de Ministerraad op aan de Raad alsnog te doen horen over het onderhavig ontwerp-landsbesluit. Het ontwerp werd vervolgens door de Secretaris van de Ministerraad namens de Ministerraad aangeboden op 11 juni jl. De Raad heeft gemeend het ontwerp in behandeling te nemen ondanks de procedureel onjuiste aanbieding. Dit vanwege het grote belang dat gemoeid is met een richtige implementatie en uitvoering van internationale sancties. Opgemerkt moet worden dat ook in het geval dat na aanbieding van een ontwerp aan de Gouverneur (ter voorlegging aan de Raad), de Gouverneur bezwaren heeft tegen het ontwerp er geen wetsprocedurele reden is om de vigerende procedure niet te volgen. Teneinde de ministeriële verantwoordelijkheid van de minister van Justitie voor de totstandkoming van (technisch/juridisch) juiste wetgeving te borgen, had ook het onderhavige ontwerp conform de vigerende procedure aangeboden dienen te worden.

1.3 In zijn schrijven wees de Gouverneur erop dat de meest recente EU-regeling die bij het ontwerp-landsbesluit wordt geïmplementeerd dateert van 11 november 2019 en dat de uitzondering op de constitutionele regel dat de Raad over alle ontwerpen van landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, wordt gehoord niet bedoeld is voor een situatie dat het Land te laat gestart is met de implementatie. Het feit dat als gevolg van de trage implementatie niet wordt voldaan aan de verplichting tot het onverwijld uitvoeren van internationale verordeningen of besluiten vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid, acht hij zorgelijk. De Raad onderschrijft dit standpunt en deelt deze bezorgdheid.

1.4 Voorts was de Gouverneur van mening dat de inhoud van het ontwerp-landsbesluit reden is om de Raad te horen. Met het ontwerp wordt namelijk een nieuwe paragraaf met een nieuw artikel 6 ingevoegd in het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes. Dit artikel roept een aantal principiële vragen op, reden waarom de Gouverneur het wenselijk acht dat het ontwerp-landsbesluit aan de Raad wordt voorgelegd. Zoals hiervoor aangegeven heeft de Raad gemeend het adviesverzoek te honoreren en heeft de specifieke vragen van de Gouverneur betrokken bij de behandeling van het ontwerp.

1.5 In het hiernavolgende zal eerst kort worden ingegaan op het internationaal en nationaal juridisch kader waarin het ontwerp geplaatst dient te worden. Vervolgens zal de invoering van het nieuwe artikel worden besproken en ten slotte zal de uitvoeringspraktijk tegen het licht worden gehouden teneinde te bezien of, en zo ja, hoe

---

³ NvT, p. 2.

⁴ Brief d.d. 11 juni 2021, kenmerk SMR/W-50/2021.

juridisch kader en praktijk beter op elkaar aangepast kunnen worden en in hoeverre bijsturing mogelijk en/of wenselijk wordt geacht.

2. Internationaal en nationaal juridisch kader

2.1 Sancties zijn politieke instrumenten die - voor zover hier relevant - kunnen worden opgelegd door de Verenigde Naties (VN), de Europese Unie (EU) of op nationaal niveau om het gedrag van bepaalde landen of groepen te bestraffen of te sturen. Het zijn niet-militaire instrumenten die veelal worden ingezet als reactie op schendingen van het internationaal recht, waaronder mensenrechten, door regimes die rechtsstatelijke en democratische beginselen niet eerbiedigen, in een poging een verandering teweeg te brengen. Ook worden sancties ingezet om verdere verspreiding van massavernietigingswapens (chemische of biologische wapens en kernwapens) tegen te gaan (non-proliferatie). Daarnaast vervullen ze een rol in de bestrijding van terrorisme: sancties in dit verband zijn vooral gericht tegen individuen en niet-statelijke entiteiten.

2.2 Sanctiemaatregelen berusten meestal op een juridisch bindende resolutie van de VN-Veiligheidsraad op grond van hoofdstuk VII van het VN-Handvest. Als de VN-Veiligheidsraad vaststelt, dat er sprake is van een bedreiging of verbreking van de vrede of een daad van agressie, dan kan de VN-Veiligheidsraad door middel van resoluties maatregelen afkondigen tot handhaving of herstel van de internationale vrede en veiligheid.⁵ Artikel 25 van het VN-Handvest verplicht de leden van de VN de resoluties van de Veiligheidsraad te aanvaarden en uit te voeren. Resoluties van de VN-Veiligheidsraad werken echter niet rechtstreeks door in de rechtsorde van de leden, maar dienen te worden omgezet in nationale regelgeving.

2.3 Om uniforme implementatie te waarborgen en zodoende de effectiviteit te verhogen, implementeren de leden van de EU deze resoluties van de VN-Veiligheidsraad middels besluiten van de Europese Raad, die, in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, genomen worden op basis van artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU).⁶

Als een dergelijke Raadsbesluit voorziet in het verbreken of een gehele of gedeeltelijke beperking van de economische en financiële betrekkingen met een of meer derde landen, dan worden op grond van artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) de nodige uitvoeringsmaatregelen vastgelegd in een verordening.⁷

⁵ Artikelen 39 t/m 42 van het VN-Handvest.

⁶ Artikel 29, Hoofdstuk V van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

⁷ Leidraad Financiële Sanctieregelgeving, Ministerie van Financiën, d.d. 12 augustus 2020, p. 5, vindplaats: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2020/08/12/leidraad-financiele-sanctieregelgeving>.

2.4 De EU implementeert niet alleen de door de VN-Veiligheidsraad afgekondigde sancties, maar heeft ook een eigen zelfstandige bevoegdheid om beperkende maatregelen op te leggen. De grondslag voor deze bevoegdheid ligt tevens in artikel 29 van het VEU en artikel 215 van het VWEU. Verordeningen op basis van artikel 215 van het VWEU hebben rechtstreekse werking in de EU-landen, een dergelijke verordening hoeft dus niet eerst te worden omgezet in nationale wetgeving.

2.5 Het VN-Handvest is voor het gehele Koninkrijk bekrachtigd.⁸ Dit betekent dat ook Aruba, Curaçao en Sint Maarten verplicht zijn de door de VN-Veiligheidsraad afgekondigde sanctiemaatregelen in nationale regelgeving te implementeren. Bij de uitvoering van internationale sancties zijn binnen het Koninkrijk diverse wettelijke regelingen van kracht. In Nederland en de BES-eilanden worden de internationale sancties en EU-sancties voor zover nodig omgezet in nationale regelgeving op grond van de Sanctiewet 1977⁹. De Rijkssanctiewet¹⁰ geldt tot op heden alleen voor Curaçao, omdat Sint Maarten, net als Aruba, een eigen Sanctielandsverordening¹¹ kent.

Nederland

2.6 De Nederlandse Sanctiewet 1977¹² biedt een grondslag voor de totstandkoming van nationale regels ter uitvoering van internationale sanctiemaatregelen. Sanctiemaatregelen die niet zijn neergelegd in een Europese verordening, maar in EU-Raadsbesluiten, zoals wapenembargo's, vallen onder de bevoegdheid van de lidstaten en behoeven volledige implementatie in nationale sanctieregels (het "overschrijven" van de inhoud). Bij implementatie van sanctiemaatregelen die in een Europese verordening zijn verankerd, kan worden volstaan met bepalingen die voorzien in de strafbaarstelling als economisch delict van overtredingen van de daarvoor in aanmerking komende bepalingen van die EU-verordening. Tenslotte biedt een sanctieregeling de grondslag voor het aanwijzen van de bevoegde autoriteiten, die belast worden met het toezicht en het verlenen van ontheffingen of vergunningen.¹³

2.7 Met betrekking tot implementatie en naleving van VN-sanctieregimes die via EU-sanctieverordeningen geïmplementeerd worden, geldt, op grond van de Sanctieregeling overbrugging tenuitvoerlegging sanctieresoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties 2019¹⁴, dat op het moment dat er een wijziging is van de lijst van gesanctioneerde

⁸ Tractatenblad jaargang 1973, nr. 156.

⁹ <https://wetten.overheid.nl/BWBR0003296/2020-05-21>.

¹⁰ <https://wetten.overheid.nl/BWBR0038211/2017-01-01>.

¹¹ Sanctielandsverordening (AB 2014 no. 47), vindplaats: <https://lokaleregelgeving.overheid.nl/CVDR142668>

¹² De Sanctiewet 1977 is van toepassing verklaard voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba (zie [afdeling 7 Sanctiewet 1977](#)).

¹³ Leidraad Financiële Sanctieregelgeving, Ministerie van Financiën, d.d. 12 augustus 2020, p. 6.

¹⁴ Sanctieregeling overbrugging tenuitvoerlegging sanctieresoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties 2019, vindplaats: <https://wetten.overheid.nl/BWBR0042903/2019-12-19>.

(rechts)personen en entiteiten op het niveau van de VN-Veiligheidsraad, en deze wijziging nog niet verwerkt is in een EU-sanctieverordening, de wijziging, van toepassing is met ingang van het tijdstip van bekendmaking van de wijziging door de VN.

Caribische landen van het Koninkrijk

2.8 In Aruba geeft de Sanctieverordening 2006 (AB 2007 no. 24) de ministers de bevoegdheid die maatregelen vast te stellen waarmee de uit de VN-resoluties, zijnde een besluit van een volkenrechtelijke organisatie strekkende tot de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering of het herstel van de internationale rechtsorde, dan wel bestrijding van terrorisme, voortvloeiende verplichtingen worden uitgevoerd.

Met de invoering van de Sanctieverordening 2006 werd beoogd een zodanig wettelijk instrumentarium in het leven te roepen dat in Aruba volledige uitvoering van internationale sanctieregimes mogelijk gemaakt zou worden. Ten aanzien van de beperkende financiële maatregelen werd een twee-sporen benadering gevolgd. Met het eerste - interregionale - spoor werd beoogd binnen het Koninkrijk een effectief en gecoördineerd instrument tot stand te brengen om tegoeden te bevriezen van terroristen en organisaties die geen vaste standplaats hebben. Met het tweede nationale spoor werden betere waarborgen gecreëerd voor een effectief toezicht op de naleving van financiële sancties/adequaate toezichtinstrumentarium.¹⁵ De sanctieverordening vormde aldus de schakel tussen internationale verplichtingen en de nationale uitvoering daarvan.¹⁶

2.9 In 2013 is de Sanctieverordening 2006 zodanig gewijzigd dat op grond van artikel 2a, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels worden gesteld ter voldoening aan verordeningen of besluiten vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de EU, voor zover deze zijn gericht op de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde, indien de belangen van het Koninkrijk zulks vereisen.¹⁷ Ook Sint Maarten heeft een dergelijke bepaling in de eigen Sanctielandsverordening opgenomen.

2.10 De Sanctielandsverordening (PB 2014 no. 55 (G.T.)) van Curaçao kent een dergelijke bepaling niet. Een voorstel om een zodanige bepaling op te nemen werd door de Staten van Curaçao verworpen. De Staten waren, net als de Raad van Advies van Curaçao, van mening dat een uniforme toepassing van financiële en economische

¹⁵ MvT Sanctieverordening 2006, p. 3.

¹⁶ MvT Sanctieverordening 2006, p. 2.

¹⁷ MvT Landsverordening uitbreiding mogelijkheden toepassing sanctiebesluiten en verbetering aanwijzing toezichthouders (AB 2013 no. 77), p. 1.

sanctiemaatregelen niet wenselijk is, gelet op de geopolitieke verschillen tussen de Europese en Caribische delen van het Koninkrijk.¹⁸ Om te bewerkstelligen dat EU-sancties ook in Curaçao van toepassing zijn, zijn voor Curaçao met ingang van 1 januari 2017 de artikelen 1 tot en met 4 van de Rijkssanctiewet in werking getreden.¹⁹ Op grond van artikel 1 van de Rijkssanctiewet zijn Europese sanctiebesluiten met ingang van de datum van hun inwerkingtreding op overeenkomstige wijze van toepassing in Curaçao.

3. Voorgestelde aanpassingen van het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes

3.1 In artikel 2, eerste lid, en artikel 2a van de Sanctieverordening 2006, is bepaald dat ter voldoening aan een verdrag of een internationaal besluit, tot de naleving waarvan Aruba gehouden is, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels worden gesteld. Het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes (AB 2019 no. 47) is een zodanig landsbesluit, dat op grond van artikel 1 van de Sanctieverordening 2006 wordt aangeduid als sanctiebesluit. Het regelt echter enkel de bevrozing van fondsen en andere vermogensbestanddelen.

3.2 Thans wordt in dit Interim-landsbesluit een aantal wijzigingen voorgesteld. Zo wordt onder meer voorgesteld een nieuwe paragraaf in te voegen met een nieuw artikel 6. In het tweede lid van dit artikel wordt bepaald dat wijzigingen in de kring van personen, rechtspersonen, entiteiten of lichamen waarop beperkende maatregelen als bedoeld in het eerste lid van toepassing zijn, gelden met ingang van het tijdstip van bekendmaking van de desbetreffende wijziging door de EU. In het eerste lid wordt verwezen naar de sanctieregimes vermeld in Bijlage I bij het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes.

3.3 Hiermee wordt het mogelijk om sanctiemaatregelen zonder vertraging te implementeren en te bewerkstellingen dat de invoering of wijziging van EU-sancties onmiddellijke werking hebben.²⁰ De toelichting stelt dat, om het tijdvak tussen de bekendmaking en het doorvoeren van de diverse aanpassingen van de bijlagen behorende bij de EU-verordeningen, EU-Besluiten en Gemeenschappelijke Standpunten zoals opgenomen in Bijlage I te *overbruggen* met het oog op deze beoogde doorwerking van Europese regelgeving in de Arubaanse rechtsorde, artikel 6 een *tijdelijke* voorziening bevat. De beoogde voorziening houdt in dat zo lang Bijlage I nog niet in overeenstemming is gebracht met de diverse bijlagen van de EU-verordeningen en EU-besluiten, de desbetreffende beperkende maatregelen toch reeds van toepassing zijn.²¹

¹⁸ RvA Curaçao no. RA/22-14-RW (Zaaknummer 2014/30558), vindplaats: <https://www.raadvanadvies.cw/adviezen/detail/1410#RA/22-14-RW>.

¹⁹ Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden 2016, 452.

²⁰ NvT, p. 2.

²¹ NvT, p. 3.

3.4 De Raad merkt echter op dat de formulering van voorgesteld artikel 6 geen blijk geeft van de beoogde tijdelijkheid. In de Nederlandse Sanctieregeling, waar de Raad al eerder naar verwees, is in artikel 2, tweede lid, expliciet bepaald dat de wijzigingen in de kring van personen, organisaties en entiteiten waarop beperkende maatregelen van toepassing zijn, *geldt met ingang van het tijdstip* van bekendmaking van de desbetreffende wijziging door de VN, *tot het tijdstip* waarop ingevolge een bindende Europese rechtshandeling de bepalingen van een in de bijlage bij deze sanctieregeling genoemde EU-verordening van toepassing zijn op die personen, organisaties en entiteiten.

Vooruitlopend op hetgeen in onderdeel 4.1 aan de orde komt, is het noodzakelijk artikel 6, tweede lid, zodanig aan te passen dat uitdrukkelijk bepaald wordt dat het een tijdelijke voorziening betreft, die geldt vanaf het moment dat de betreffende beperkende maatregelen bekend zijn gemaakt totdat de noodzakelijke aanpassingen van Bijlage I zijn doorgevoerd.

3.5 Wel maakt een zodanige aanpassing dat de toegevoegde waarde van het voorgestelde artikel niet duidelijk is, want het roept de vraag op in hoeverre de praktische uitwerking van het voorgestelde artikel 6 in dat geval afwijkt van de huidige van kracht zijnde bepalingen. Artikel 2 van het Interim-landsbesluit verplicht immers reeds tot het bevriezen van fondsen en andere vermogensbestanddelen van personen, ondernemingen of instellingen die op de verschillende bijlagen van de EU-sancties voorkomen, zoals die op Bijlage I staan vermeld, *vooruitlopend* op de realisering van en implementatie van uiteenlopende sanctiebesluiten die voor de afzonderlijke landen apart worden vastgesteld.²²

3.6 In beide gevallen zou dan een voorziening in het leven worden geroepen vooruitlopend op aanpassing van Bijlage I van het Interim-landsbesluit. Echter, aanpassing van Bijlage I blijft een vereiste. Het komt de Raad voor dat ondanks deze relatief eenvoudige aanpassing, het tijdsverloop dat gemoeid is met deze aanpassing van Bijlage I het daadwerkelijk knelpunt vormt voor een onverwijlde uitvoering. Het is dan ook zeer de vraag of hetgeen wordt beoogd met de voorgestelde, volgens de toelichting, tijdelijke voorziening op deze manier wel daadwerkelijk wordt bewerkstelligd.

3.7 Voorts heeft de in artikel 6 voorgestelde directe werking enkel betrekking op wijzigingen in de sanctieregimes zoals opgenomen in de bijlagen dan wel de artikelen behorende bij de Verordeningen, Besluiten en Gemeenschappelijke Standpunten, vermeld in Bijlage I. Het is de Raad niet duidelijk waarom hetgeen wordt voorgesteld enkel ten aanzien van EU-sancties geldt en waarom deze bepaling niet, net als in de Nederlandse Sanctieregeling overbrugging tenuitvoerlegging sanctieresoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties 2019, tevens ziet op in de door Aruba te implementeren VN-sanctiemaatregelen. In de toelichting dient hierop te worden ingegaan.

---

²² NvT Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes, p. 2.

3.8 Ten slotte wordt voorgesteld in de artikelen 1, 2 en 5 van het Interim-landsbesluit tevens Gemeenschappelijke Standpunten op te nemen. Deze bepalingen sluiten hierdoor niet langer aan op de Sanctieverordening 2006, waar in artikel 2a enkel gesproken wordt over verordeningen en besluiten en niet over Gemeenschappelijke Standpunten. Beide regelingen dienen met elkaar in overeenstemming te worden gebracht.

4. Vragen Gouverneur

Het voorgestelde in artikel 6 van het ontwerp vormde de aanleiding voor de Gouverneur de minister-president te verzoeken om de Raad een aantal specifieke vragen voor te leggen.

4.1 Zo wordt ten eerste de vraag gesteld of de bepaling in artikel 6 wel bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden geregeld, of dat een dergelijke bepaling, gezien de democratische legitimatie, de instemming van de Staten behoeft en daarom zou moeten worden opgenomen in de Sanctieverordening 2006.

4.1.1 Door in artikel 2a van de Sanctieverordening 2006 te bepalen dat ten aanzien van EU-sancties die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, regels worden gesteld, rust op Aruba reeds de verplichting die EU-sancties in nationale regelgeving op te nemen. Deze bepaling werd in 2013 middels een wijziging van de Sanctieverordening 2006 ingevoerd en maakt dat er op dit punt geen beslissingsvrijheid meer is om de EU-sancties die voldoen aan de in artikel 2a genoemde voorwaarden wel of niet te implementeren. Dit betekent dat de Arubaanse regering niet langer de vrijheid heeft zelf te bepalen óf en wanneer zij invulling wil geven aan de te treffen maatregelen, maar alleen *hoe* deze maatregelen omgezet worden naar nationale regelgeving. Er is geen mogelijkheid om inhoudelijke wijzigingen in aard en omvang van de sancties aan te brengen.²³

4.1.2 Zoals al is aangegeven beoogt de regering volgens de toelichting in voorgesteld artikel 6 een *tijdelijke* voorziening te treffen, die van toepassing is zo lang Bijlage I nog niet in overeenstemming is gebracht met de diverse bijlagen van de EU-verordeningen en EU-besluiten.²⁴ Een dergelijke bepaling ontslaat de regering niet van zijn verplichting de Bijlage I bij het Interim-landsbesluit aan te passen. Voor het aanpassen van Bijlage I is de betrokkenheid van de Staten niet vereist.

4.1.3 Mocht de EU besluiten nieuwe beperkende maatregelen af te kondigen middels besluiten en verordeningen, die nog niet in Bijlage I bij dit landsbesluit zijn opgenomen, dan dienen deze toegevoegd te worden aan Bijlage I bij dit landsbesluit. Voor een dergelijke aanpassing van Bijlage I is de betrokkenheid van de Staten evenmin vereist.

---

²³ MvT Sanctieverordening 2006, p. 12.

²⁴ NvT, p. 3.

Uit de manier waarop artikel 6 nu is geformuleerd blijkt echter niet dat een tijdelijke voorziening wordt beoogd, vooruitlopend op het aanpassen van Bijlage I, maar wordt een wijziging gebracht in de wijze waarop EU-sancties doorwerken in de Arubaanse rechtsorde. Voor een dergelijke wijziging is betrokkenheid van de Staten in verband met de democratische legitimatie vereist en vergt daarom aanpassing van de Sanctieverordening 2006.

4.2 Voorts werd de vraag aan de Raad voorgelegd of Arubaanse (financiële) dienstverleners kunnen worden gebonden aan algemeen verbindende voorschriften die enkel in het Europese Publicatieblad bekend zijn gemaakt.

4.2.1 Op grond van de huidige in het Interim-landsbesluit opgenomen algemeen verbindende voorschriften bestaat reeds de verplichting tot het bevriezen van fondsen en andere vermogensbestanddelen van personen, ondernemingen of instellingen die op de verschillende bijlagen van de EU-sancties voorkomen, zoals die op Bijlage I staan vermeld. De Centrale Bank van Aruba is reeds belast met de bekendmaking op digitale wijze van de actuele tekst van de bijlagen vermeld in Bijlage I. Daarnaast is eenieder die beroeps- of bedrijfsmatig een werkzaamheid met betrekking tot een fonds of een ander vermogensbestanddeel verleent, reeds verplicht zodanige voorzieningen te treffen waardoor hij/zij te allen tijde op de hoogte is van de inhoud van de bijlagen, vermeld in Bijlage I. Door in het Interim-landsbesluit op dynamische wijze te verwijzen naar de bijlagen, vermeld in Bijlage I gelden wijzigingen in deze bijlagen ook nu reeds op het moment dat deze via de voor eenieder toegankelijke Europese publicaties bekend zijn gemaakt.

4.3. Ten slotte werd de Raad gevraagd of het voorgestelde artikel 6 niet op gespannen voet staat met het nulla poena-beginsel. Dit beginsel, dat inhoudt dat geen feit strafbaar is dan uit kracht van een daaraan voorafgegane wettelijke bepaling, is opgenomen in artikel 1.6 van de Staatsregeling.

4.3.1 In artikel 17 van de Sanctieverordening 2006 is de wettelijke strafbepaling opgenomen. Op grond van dit artikel is degene die al dan niet opzettelijk handelt in strijd met een sanctiebesluit strafbaar. Daar het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes voldoet aan de in artikel 1 van de Sanctieverordening 2006 opgenomen definitie van sanctiebesluit, zijnde een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 2 en 2a van de Sanctieverordening, is degene die al dan niet opzettelijk handelt in strijd met de in dit landsbesluit opgenomen bepalingen strafbaar.

4.3.2 Wijzigingen in het Interim-landsbesluit treden in werking met ingang van het tijdstip van bekendmaking van de desbetreffende wijziging in het Afkondigingsblad. Handelen in strijd met deze dan geldende wettelijke bepalingen is vanaf dat moment een

strafbaar feit. Gezien het feit dat er dan een aan het strafbare feit voorafgegane wettelijke bepaling is, zou aan artikel 1.6 van de Staatsregeling worden voldaan.

5. Alternatieven regeling onmiddellijke werking internationale sancties

5.1 Uit het bovenstaande volgt dat de voorgestelde aanpassing bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, mogelijk is mits de tijdelijkheid van de regeling zijn weerslag vindt in de tekst van voorgesteld artikel 6. Echter, zoals reeds uiteengezet wordt hiermee de trage omzetting naar nationale wetgeving c.q. de aanpassing van Bijlage I niet verholpen. Het treffen van een tijdelijke voorziening doet niet af aan de op grond van de Sanctieverordening 2006 op de regering rustende verplichting beperkende maatregelen bij landsbesluit, houdende maatregelen, te implementeren. De Raad vreest dat met het huidige voorstel het probleem van trage aanpassing van nationale wetgeving niet verholpen wordt en eerder tot nog meer vertraging zal leiden nu immers de ‘druk van de ketel’ is.

5.2 Het Koninkrijk dient op internationaal niveau als één geheel op te treden bij het uitvoeren van internationale sancties en deze uitvoering dient ‘without delay’, onverwijld oftewel zonder vertraging plaats te vinden.

For the purposes of resolution 1373(2001), the term without delay means upon having reasonable grounds, or a reasonable basis, to suspect or believe that a person or entity is a terrorist, one who finances terrorism or a terrorist organization. In both cases, the term without delay should be interpreted in the context of the need to prevent the flight or dissipation of funds or other assets which are linked to terrorists, terrorist organizations, and those who finance terrorism, and the need for global, concerted action to interdict and disrupt their flow swiftly .²⁵

Het is de Raad niet duidelijk waarom de aanpassing van Bijlage I een tijdsbestek van 18 maanden (sinds afkondiging van de laatste aanpassing in EU-verband) in beslag diende te nemen. Het betreft hier immers een relatief eenvoudige aanpassing. Zo stelt de toelichting dat de bijlage behorende bij het Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes zodanig is opgesteld dat het geschikt is om nieuwe sancties eenvoudig vast te stellen en vastgestelde sancties eenvoudig te wijzigen.²⁶ De Raad begrijpt dat een beperkte wetgevingscapaciteit maakt dat implementatie van beperkende maatregelen enige tijd kan vergen, maar het belang van een tijdige implementatie voor de handhaving en strafbaarstelling houdt een zodanige mate van urgentie in, dat een implementatieperiode van 18 maanden niet gerechtvaardigd kan worden.

5.3 De Raad is van mening dat een meer structurele en efficiëntere aanpak voor de onverwijldde uitvoering van internationale sancties bewerkstelligd zou worden door in de Sanctieverordening 2006 de wijze waarop EU-sancties worden geïmplementeerd te

²⁵ International best practices Targeted financial sanctions related to terrorism and terrorist financing (recommendation 6), June 2013. www.fatf-gafi.org.

²⁶ NvT Interim-landsbesluit prioritaire sanctieregimes, p. 2.

wijzigen. In deze verordening zou dan een bepaling als artikel 1, eerste lid, van de Rijkssanctiewet opgenomen kunnen worden, waarin wordt bepaald dat bepalingen van bindende EU-rechtshandelingen, op de voet van artikel 215, eerste en tweede lid, van het VWEU, vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de EU, met ingang van de datum van hun inwerkingtreding in Aruba op overeenkomstige wijze als in de lidstaten van de EU van toepassing zijn. Naar de Raad heeft vernomen is dit reeds de praktijk bij Arubaanse bancaire instellingen, middels het gebruik van internationale geautomatiseerde transactiemonitoring systemen die onverwijld nieuwe bekendmakingen doorvoeren, en sluiten op deze manier uitvoeringspraktijk en juridisch kader direct op elkaar aan.

De Raad adviseert deze optie in overweging te nemen.

6. Conclusie en eindadvies

De Raad kan zich voor het overige met de doelstelling en de inhoud van het ontwerp verenigen en adviseert u te besluiten conform de daarin neergelegde voorstellen, nadat met het voorgaande rekening is gehouden.

De Adjunct-secretaris,

De Voorzitter,

---

mr. drs. A.R. Peterson

---

mr. F.M. d.l.S. Goedgedrag